

est relatio inter duas ideas ex quâ profluit: ergo sapientissimus est Deus. Nec aliter se res habet, cum ex trium rerum duabus relationibus tertia promanat, e. g. $3 + 3 = 6$. & $4 + 2 = 3 + 3$. ergo $4 + 2 = 6$. Hic adsunt tres relationes, & ex duabus prioribus tertia promanat; quæ enim uni tertio sunt æqualia, illa inter se sunt æqualia. Pari modò sequenti exemplò concludimus: Quicquid relinquit voluptatem animæ, illud est amandum. Atqui virtus &c. ergo est amanda. Exemplum ubi ex pluribus relationibus aliqua ultima enascitur, suppedabit Algebra. Sit Exemplum, Principem à suis quinque Præfectis certam pecuniæ summam poscere, cujus primus dare debet dimidiam, secundus octavam, tertius decimam, quartus vigesimam partem, & quintus his e omnibus addat 450. imperiales; quæritur, quanta sit summa. Hæc operatione, (quàm, quia hûc non spectat, studiò omittimus) ritè peractâ, tandem experiemur, quod $\frac{X}{2} = 1000$ $\frac{X}{8} = 250$, $\frac{X}{10} = 200$ $\frac{X}{20} = 100$ & denique his partibus omnibus & ultimis 450 simul sumtis, ultima provenit æqualitas hóc modò $\frac{31}{40} X + 450 = 2000$. Quæ summa est desiderata, & ante elaborationem X appellabatur. Omnes enim partes simul sumtæ toti sunt æquales. Eòdem modò procedimus in moralibus: Positâ in homine facultate leges intelligendi, positâ etiam facultate sese ad istud, quod intellectus proposuit determinandi,posito denique, quod à nullò in istâ actione impediatur, iste homo jure à legislatore puniri potest, si legem non observet.

§. XX.

*per se
illunt.* Nunc nobis omninò inquirere incumbit, an istud duplex lumen quod intellectum, & iste mentis motus, quem voluntatem nuncupavimus, etiam fallere possint, quamdiu hoc nescimus, tamdiu nihil pro vero habere possumus. Hic ut ordine procedamus, dicendum crit α) de intellectus lumine obscurò sive de ideis per sensum acquisitis; β) de ideis intellectus puri, sive in Deò conspectis; γ) de voluntate; De singulis separatim. Sensus quod attinet per se fallaces esse negamus. Deus summus iste Creator, qui nos neutiquam fallere potest, nobis non dedit facultatem, quæ per se fallere possit. Deus concessit nobis sensus ad corpus nostrum servandum, quò officiò illi quoque adhuc optimè funguntur; præsentem igne tactus mihi ejusdem præsentiam notificat, quò cavere possim, ne dolorem
in-